

[Ministeren for offentlige arbejder]

– man ved, hvordan det ligger i slutspurten – men det er dér omkring, det ligger. Når dette er lagt frem, har vi grundlaget for at diskutere det og træffe endelig beslutning i dette ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udskydelse af anlæg af en bro over Store Bælt [af Ole Henriksen (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 5. Fremsat 13/10 77).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltsbroens bygning [af Glensgård (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 34. Fremsat 13/10 77).

Forslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):**

Da spørgsmålet om Storebæltsbro – en fast forbindelse – har været debatteret ret meget i offentligheden i den senere tid, vil jeg gøre nogle sammenfattende bemærkninger omkring problemet.

Den 16. januar 1973 fik folketetinget forelagt forslag til lov om anlæg af en bro over Store Bælt. Forslaget resulterede i en egentlig lov af 13. juni samme år. Situationen på

energiforsyningsområdet i slutningen af 1973 førte til en beslutning om at foretage visse yderligere undersøgelser. Resultatet blev en rapport fra august 1975 fra styrelsen for Statsbroen Store Bælt.

Nye grundige drøftelser blev ført i folketetinget på grundlag af denne rapport og foranlediget af et forslag til folketingsbeslutning om at stille planlægningen af en fast Storebæltsforbindelse i bero og et forslag til lov om ændring af anlægsloven. Den 26. maj 1976 forkastede folketetinget det første forslag med 101 stemmer mod 60, 5 stemte hverken for eller imod, og 2 dage senere, den 28. maj, blev lovforslaget forkastet med 126 stemmer mod 30.

Et forslag til motiveret dagsorden om at stille forslaget i bero på yderligere undersøgelser blev samme dag forkastet med 113 stemmer mod 40, 9 stemte hverken for eller imod.

På dette grundlag gik regeringen i sommeren 1976 i gang med at opbygge den nødvendige organisation, og planlægningsarbejde blev sat i gang. De nødvendige bevillinger blev på sædvanlig måde stillet til rådighed herfor.

Efter disse gentagne tilkendegivelser fra folketetinget om en positiv stilling til fremme af Storebæltsbroen foreligger der for mig ikke grundlag for nu at fremkomme med forslag om at udskyde bygningen af broen til efter 1990, således som det foreliggende forslag til folketingsbeslutning lægger op til.

Jeg kan derfor heller ikke anbefale det foreliggende forslag om at ophæve loven om anlæg af en bro over Store Bælt.

I øvrigt må jeg om den begrundelse, der er givet for forslaget til folketingsbeslutning om at udskyde anlægget, sige, at den for mig at se ikke er holdbar. Visse af argumenterne synes i bedste fald at være ufuldstændige. Det siges først, at anlægget nødvendigvis indebærer en gældsstiftelse i udlandet svarende til den samlede anlægssum på 5,3 mia kr. i 1976-priser. Dette er ikke en rigtig fremstilling. Det er ikke af hensyn til finansiering af Storebæltsbroen nødvendigt at låne et beløb af denne størrelsesorden i udlandet. Det vil jo svare til, at vi købte en fuldt færdig bro helt og holdent fra udlandet, og det er som bekendt ikke just det, der er regeringens hensigt.